

efter alt at dømme være et i høj Grad ideelt Sted til Opførelse af en saadan Anstalt. Der er ogsaa andre Grunde, der taler for at lægge den nye Anstalt netop her, nemlig at der her kan blive let Adgang for besøgende, og at der her fortrinsvis vil komme til at bo Patienter, som har hjemme i disse nordlige Egne.

Det foreslaas, som jeg nævnedes før, at denne Anstalt skal gøres til en selvejende Institution med Statstilskud. Jeg ved vel, at der her i Tinget tidligere er ført lange Forhandlinger om, hvorvidt det er heldigt, at en saadan Anstalt er selvejende eller ej. Den Mand herhjemme, der mest utrættelig og med størst Varme og Kærlighed har taget sig af de aandssvage, var en privat Mand, afdøde Professor Keller, og vor største Aandssvageanstalt, den i Brejning ovre i Jylland, bærer da ogsaa med Rette hans Navn. Senere tog Staten sig af denne Opgave, og det forekommer mig, at det er en sund Mellemvej, man her har valgt, at gøre en saadan Anstalt til en selvejende Institution, saaledes at Staten yder et Laan til Oprettelsen og i øvrigt giver Tilskud til de aandssvages Ophold paa Anstalten. Det bliver vistnok baade den bedste og den billigste Ordning for Staten. Om de Overslag, der følger med Lovforslaget, skal jeg ikke udtale mig, dertil er jeg ikke kyndig, og det er noget, vi kan faa overvejet i det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat. Jeg haaber, at den højtærede Minister saa vidt gør ligt vil lade føre Tilsyn med Arbejdet, saa at der kan blive bygget saa godt og billigt som muligt.

Jeg skal endnu gøre et Par Bemærkninger. Den første gælder Lovforslagets Titel. Den lyder: „Forslag til Lov om Oprettelse af en Aandssvageanstalt ved Vodskov.“ Jeg ved ikke, om det gaar andre som mig, men jeg synes, at Ordet „Anstalt“ virker koldt og haardt, og jeg kunde meget ønske at faa det ombyttet med et andet Ord. Det kan maaske være vanskeligt at finde et, der passer nøje, jeg har tænkt baade paa Ordet „Hjem“ og paa Ordet „Hospital“. Vi siger jo ikke længere Sindssygeanstalt, men Sindssygehospital, og jeg synes, dette lyder kørnere og kærligere end Sindssygeanstalt. Vi har for at holde os til Ordet Hjem en Parallel i „Hjemmet for vanføre“ og kunde mulig bruge Betegnelsen „Hjem for aandssvage“ eller lignende. Men hele dette Spørgsmaal kan overvejes i et kommende Udvalg ligesom et andet Spørgsmaal, som jeg nu skal omtale. Vilde det ikke være baade

naturaligere og billigere allerede nu at bygge flere Pavilloner end den ene, der foreslaas i dette Lovforslag? Ifølge Lovforslaget skal der bygges en Pavillon med 66 Pladser, og denne Begyndelse skal indeholde i sig Muligheden for en større Udvidelse, saa at der i alt kan blive 8 Pavilloner. Nu er det altid forholdsvis dyrere at bygge lidt efter lidt og forholdsvis billigere at bygge saa meget som muligt paa en Gang, og jeg synes, vi maa bede det kommende Udvalg om at overveje sammen med den højtærede Minister, om det ikke var rigtig allerede nu at bygge flere Pavilloner.

Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet det er mit Haab, at det allerede i denne Samling kan blive til Lov.

Mortensen: Jeg kan tiltræde omtrent alt, hvad det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) udtalte om det foreliggende Lovforslag, navnlig det Ønske, han i Begyndelsen af sin Tale fremsatte om, at Lovforslaget hurtigt maa blive gennemført, fordi der er Trang dertil. Ogsaa jeg haaber, at det skal kunne lade sig gøre at faa gjort Lovforslaget til Lov i indeværende Samling, saa at Arbejdet paa Bygningen af denne Anstalt kan begynde til Foraaret. Det er sikkert, at Lovforslaget er Udtryk for en virkelig Trang, da de aandssvage rundt omkring i det daglige Liv udenfor Anstalterne lever under sørgelige Forhold, ligesom det er besværligt og vanskeligt for deres Omgivelser at have dem hjemme. Livet er tungt og træls for begge Parter. Dette hjælpes der betydeligt paa, naar man kan faa anbragt dem paa en Anstalt, hvor de faar den Pleje og Omgang, som passer til deres sjælelige Tilstand. Jeg kan ogsaa være enig med det ærede Medlem i, at den Beliggenhed, som er valgt til Anstalten, er saa nogenlunde ideel. Den vil bidrage til, at man kan fordele Alumnerne fra Anstalterne paa en saadan Maade, at der kan blive kortere Vej for paarørende af de aandssvage til disse, hvorved de kan faa Lejlighed til nogenlunde jævnlig at tilse dem og blive beroliget med Hensyn til det Liv, som de aandssvage lever. Jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Nørresundby fra denne Plads rette en Tak til den Mand, som har gjort den gode Gerning at tilbyde gratis et saa brillant Areal til Anlæg af denne Institution. Jeg synes, der er Grund til at takke ham hjerteligt derfor. Desværre er der, som ogsaa den ærede foregaaende Taler beklagede, i Øje-